

[Chr. Madsen.]

nødvendigt, at man får understøttelsessatserne forhøjet, og i denne forbindelse vil jeg gerne rette det spørgsmål til den højtærede socialminister: har man tænkt på, hvad der vil ske med arbejdsløshedsunderstøttelserne, når omsætningsafgiften er gennemført? Skal de, der går i længere tid arbejdsløse, bære alle de udgifter, som omsætnings-skatten medfører, eller har den højtærede socialminister allerede på nuværende tidspunkt planer om, at understøttelsessatserne kan forhøjes, samtidig med eller efter at man har gennemført omsætningsafgiften?

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale vore ændringsforslag, og jeg kan meddele, at vi ikke kan stemme for de af venstre og de konservative stillede ændringsforslag.

Grøndahl: Uanset at vi som udtalt ved første behandling ikke kan støtte lovforslaget, vil jeg alligevel ved denne lejlighed fremføre nogle bemærkninger om udvalgsarbejdet. At den højtærede minister er enig med udvalget i det principielle synspunkt, at jo mere arbejdsløshedsforsikringssystemet udbygges, des vigtigere vil det være at sikre sig størst mulig effektivitet i arbejdsanvisningen, må hilses med tilfredshed, og ministerens løfte om en sagkyndig undersøgelse af, om vor arbejdsanvisning i sin opbygning og funktion er tidssvarende, kan formodentlig føre til resultater, der vil være værdifulde for arbejdsmarkedet og pengebesparende for staten.

De af venstre og de konservative stillede ændringsforslag, som forekommer os helt indlysende, kan vi støtte, da de i hvert fald tilsigter at føre lovforslaget i den efter vor opfattelse rigtige retning.

Af bilag til underbilag i betænkningen fremgår det, at af de adspurgte 37 grupper, der er omfattet af statens overenskomster, er der 8, der i realiteten har bundet sig til kun at ansætte medlemmer af en fagforening. Finder den højtærede minister, at en sådan favorisering og dermed udelukkelse af alle andre vedrørende statsinstitutioners overenskomster er forenelig med ånden i et demokratisk samfund? Der forsmømmes jo sjældent nogen lejlighed herhjemme til ikke temmelig højlydt at rose os af, at vi er et sådant samfund; ministerens eget parti har jo oven i købet det demokra-

tiske som partiskilt. Mon tiden ikke skulle være moden til, at spørgsmålet om arbejdsløshedsforsikringerne og understøttelserne helt udgik som en statsopgave og på forsikringsbasis blev lagt over på LOs stærke skuldre i samarbejde med Arbejdsgiverforeningen og vel at mærke derfra blev overført til en organisation, der var fuldstændig uafhængig af de to organisationer? Statens opgave i den forbindelse skulle så indskrænke sig til at træde hjælpende til i ekstraordinære krisesituationer. Skulle der ikke være en praktisk mulighed for, at der kunne oprettes én og kun én landsomfattende arbejdsløshedskasse, der omfattede samtlige fag og med ligelig og selvfølgelig adgang, enten vedkommende var i fagforening eller ej, og med samme kontingent for alle og selvfølgelig med den mest intime kontakt med arbejdsanvisningen? I så tilfælde er jeg overbevist om, at en sådan forenklet organisering og administration kunne spare staten og de to organisationer mange penge og samtidig sætte en stopper for den usmagelige konkurrence, ja, faktisk krig på kniven, der nu er kasserne imellem, og desuden kunne afskaffe den ganske urimelige forskel, der nu er på de enkelte arbejderes arbejdsløshedskontingent.

Socialministeren (Bundvad): Jeg vil gerne tillade mig at gøre nogle bemærkninger i anledning af dels udvalgsindstillingen, dels de bemærkninger, som ordførerne har gjort.

Først vil jeg sige til det ærede medlem hr. Chr. Madsen, at man ikke umiddelbart kan sammenligne de danske og svenske understøttelsessatser, for man må jo i et land stille understøttelsessatsen i forhold til den løn, man opnår i det pågældende land, og som bekendt er de svenske lønninger højere end de danske, ligesom den svenske socialforsorg på flere punkter er gunstigere end den danske. Den afgørende forskel i forhold til den svenske arbejdsløshedsforsikring og arbejdsformidling er dog den, at man kun opnår de relativt gunstige vilkår, som det ærede medlem hr. Chr. Madsen omtalte — jeg følger til, at jeg ikke har nået at kontrollere dem — på den betingelse, at man underkaster sig arbejdsformidlingen fuldt ud, det vil sige, at man kan flyttes fra det ene sted i landet til det andet, man kan